

Museo do Pobo Galego

Instituto de estudos das identidades

9d

Arzádegos, Vilardevós. Marzo 1981.

♩ = 72-76

310. Es-te ne-ni-ño que te-ño no co-lo chá-mas'A-ma-ro Be-
ni-to An-to-nio Dios que mo deu que mo vol-va a le-var (b-
pra non an-dar con an-den-gues no co-lo
424. Dur-me pe-que-ni-ño ca tran-cá no cu-mo-re-ron os ve-llos
to-dos que-da-re-mos eu e tu

Vilardevós 1,2,310 e 424. Felisa 45, Concha 48.

L: 22a, 49e.

VI 49e

Este nenho que teño no colo
chámase Amaro, Benito, Antonio.
Dios que mo deu que mo volva a levar
pra non andar con andengues no colo.

Esta noite no
mañá sí, agora non.

Home que vas no tellado
trepa do xeito
que o pai do meniño
está dormentado.

Mañá vou ó muiño
o que me queira algo
que me saia ó camiño.

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.